

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

28 JANVIER 1947.

PROJET DE LOI relatif au problème charbonnier.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'importance que présente l'industrie charbonnière pour l'économie nationale n'a plus à être mise en lumière. Il est unanimement reconnu que la bonne marche de cette industrie constitue l'une des bases essentielles de la prospérité du pays.

Depuis 1920, l'activité des houillères belges, considérée dans son ensemble, a passé par une succession de périodes de prospérité et de dépression. Le rendement des charbonnages s'est trouvé exposé à des fluctuations de grande amplitude, ce qui a eu pour effet d'entraver l'instauration ou le maintien de conditions favorables de travail des ouvriers de la mine, de réduire l'attrait des investissements et donc de provoquer un vieillissement parfois considérable de l'équipement de certaines houillères.

La vulnérabilité des charbonnages belges aux fluctuations de la conjoncture n'est pas un fait particulier à notre seul pays. Mais il convient de remarquer que le degré de cette vulnérabilité y est cependant particulièrement élevé; il dérive en ordre principal :

- de l'état du gisement exploité en Belgique,
- de la multiplicité des exploitations et des sièges d'exploitation,
- de l'épuisement relatif de certaines des anciennes houillères,
- du coût élevé du charbon extrait de certaines mines dans des conditions médiocres ou périmées.

28 JANUARI 1947.

WETSONTWERP betreffende het Steenkolenvraagstuk.

TOELICHTING.

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Het belang van de steenkolennijverheid voor 's lands bedrijfsleven moet niet meer in het licht worden gesteld. Men is het eenparig eens, dat de goede gang van dit bedrijf een van de wezenlijke grondslagen is van de welvaart van het land.

Sedert 1920, heeft de bedrijvigheid van de Belgische steenkolenmijnen, in haar geheel beschouwd, een opeenvolging gekend van tijden van welvaart en van inzinking. Het rendement van de steenkolenmijnen heeft groote schommelingen ondergaan met het gevolg dat de invoering of het behoud van gunstige arbeidsvoorwaarden voor de mijnarbeiders werd belemmerd, de aantrekkelijkheid van de beleggingen afnam, zoodat de uitrusting van sommige mijnen op soms vrij aanzienlijke wijze verouderde.

De gevoeligheid van de Belgische steenkolenmijnen aan de conjunctuurschommelingen is niet alleen in ons land waar te nemen. Er moet echter worden op gewezen, dat de graad van deze gevoeligheid er echter bijzonder hoog is; hij vloeit hoofdzakelijk voort :

- uit den staat van de in België ontgonnen kolenlagen,
- uit de menigvuldigheid van de bedrijven en de bedrijfszetels,
- uit de betrekkelijke uitputting van sommige van de oude mijnen,
- uit de hooge kosten van de steenkolen in sommige mijnen opgedolven onder moeilijke of verouderde voorwaarden.

Le caractère défavorable d'éléments naturels, tels que l'allure du gisement exploité, ne peut trouver de palliatif que dans une qualité exceptionnellement élevée du degré d'organisation et d'équipement de toutes nos mines, ainsi que dans la réalisation de conditions optima de travail du fond. C'est la raison pour laquelle le Gouvernement est convaincu de la nécessité et de l'urgence d'une réforme de structure de notre industrie charbonnière. Une telle réforme de structure, pour atteindre les objectifs à réaliser, doit être entourée des garanties les plus sérieuses et basée sur une documentation précise et complète.

Des projets de loi déposés visent à substituer des régimes d'exploitation nouveaux à celui auquel nos mines se trouvent actuellement soumises. Leur examen approfondi est susceptible de contribuer à la solution définitive du problème charbonnier. Mais il apparaît dès à présent, à l'examen des faits, que, sans encourir le reproche de hâte excessive ou d'empirisme, le Gouvernement est en mesure de prendre les premières dispositions, qui apporteront un appoint non négligeable à la solution définitive du problème et qui, en attendant celle-ci, pourront améliorer immédiatement les conditions dans lesquelles nos mines sont exploitées en ce moment. Le présent projet de loi a pour objet de réaliser ces mesures immédiates et préalables.

**

Le problème charbonnier comporte trois aspects essentiels :

- un problème technique de promotion de la production, de rééquipement, d'amélioration des conditions d'exploitation et d'organisation de l'industrie,
- un problème social,
- un problème de prix,

La loi n'introduit pas de réforme de l'industrie charbonnière. Elle crée les organes capables de préparer les conditions de réalisation de cette réforme. Ce sont, d'une part, en matière de promotion de la production, de contrôle et d'organisation de l'industrie et en matière sociale un Conseil National des Charbonnages, d'autre part, un Comité consultatif du prix du charbon. Elle fonde en outre un Institut National de l'Industrie charbonnière, organisme permanent d'étude scientifique et technique.

Le Conseil National des Charbonnages est composé en nombre égal de représentants des entreprises charbonnières, de représentants du personnel ouvrier et employé et de fonctionnaires des départements intéressés.

La loi définit sa mission avec précision.

En premier lieu, contrôle de l'activité des charbonnages : le Conseil doit être complètement informé de tout ce qui se passe dans l'industrie charbonnière.

Ensuite, étude de tous les aspects du problème charbonnier.

Het ongunstig karakter van natuurlijke elementen zoals de ligging van de ontgonnen bedding kan slechts worden te keer gegaan door een uitzonderlijk hoge kwaliteit van den graad van inrichting en uitrusting van al onze mijnen alsmede door de invoering van optima voorwaarden van den arbeid onder den grond. Dit is de reden waarom de Regeering overtuigd is, dat een hervorming van de structuur van onze steenkolennijverheid noodig is en zonder verwijl moet worden doorgevoerd. Om haar doel te bereiken, moet dergelijke structuurhervorming omringd worden met de meest ernstige waarborgen en gegrond zijn op nauwkeurige en volledige gegevens.

De ingediende wetsontwerpen hebben ten doel nieuwe bedrijfstersels in de plaats te stellen van hetgeen waaraan onze mijnen thans onderworpen zijn. Een grondig onderzoek er van kan bijdragen tot de definitieve oplossing van het steenkolenvraagstuk. Maar reeds nu blijkt, in het licht der feiten, dat de Regeering zonder het verwijt op te loopen te vlug of empirisch te werk te gaan, in staat is om de eerste schikkingen te nemen welke een niet te verwaarloozen bijdrage zullen zijn, tot de definitieve oplossing van het vraagstuk, en welke in afwachting hiervan onmiddellijk de voorwaarden kunnen verbeteren waarin onze mijnen voor het oogenblik ontgonnen. Dit wetsontwerp heeft ten doel deze onmiddellijke en voorafgaande maatregelen door te voeren.

**

Het steenkolenvraagstuk heeft drie wezenlijke uitzichten :

- een technisch vraagstuk tot bevordering van de voortbrengst, de wederuitrusting, de verbetering van de bedrijfsvoorwaarden en van de inrichting van de nijverheid,
- een sociaal vraagstuk,
- een prijsvraagstuk.

De wet voert geen hervorming in van de steenkolennijverheid. Zij richt organen in bij machte om de voorwaarden voor te bereiden met het oog op de doorvoering van deze hervorming. Het zijn, enerzijds, met het oog op de bevordering van de voortbrengst, de controle en de inrichting van de nijverheid en de sociale hervormingen, een Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen, en anderzijds, een Commissie van advies voor den steenkolenprijs. Zij sticht, bovendien, een Nationaal Instituut voor de Steenkolennijverheid, een bestendig organisme voor wetenschappelijke en technische studie.

De Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen bestaat uit een gelijk aantal vertegenwoordigers van de steenkolenbedrijven, uit vertegenwoordigers van het arbeiders- en bediendenpersoneel, en uit ambtenaren van de betrokken departementen.

De wet omschrijft nauwkeurig zijn opdracht.

In de eerste plaats, controle op de bedrijvigheid van de steenkolenmijnen : de Raad moet volledig worden ingelicht over alles wat er in de steenkolennijverheid omgaat.

Vervolgens, bestudeering van al de uitzichten van het steenkolenvraagstuk.

Le Conseil formule des directives concernant notamment le rééquipement, les prix, la comptabilité des entreprises, la rationalisation des unités d'exploitation, les fusions et remembrements, le statut du mineur. Il pourra, à la demande du Gouvernement, poursuivre toutes études et rassembler toute documentation qui éclaire celui-ci sur les réformes définitives de structure à apporter pour mettre les richesses charbonnières à la disposition de l'économie dans les conditions les plus favorables.

La loi entend favoriser autant que possible la concentration, reconnue nécessaire, des entreprises charbonnières. A cette fin, le Conseil provoquera des réunions de conciliation entre les entreprises dont il recommande la fusion. Les fusions sont exemptes de tous droits, taxes et impôts. Par ailleurs, toutes les fusions, absorptions ou remembrements de charbonnages sont soumis à l'approbation du Conseil.

L'application de règles uniformes de comptabilité pour tous les charbonnages répond à un souci de clarté. C'est la condition essentielle pour pouvoir comparer et apprécier les résultats d'exploitation.

Le Gouvernement souligne l'importance primordiale du problème social dans l'industrie charbonnière. La désaffection de la main-d'œuvre belge à l'égard de la mine est un indice grave. Il faut y remédier en améliorant les conditions de travail dans la mine, en rendant au métier de mineur la primauté qu'il possédait jadis. Le Conseil fournira à la Commission Nationale Mixte des Mines toute documentation capable d'éclairer cette dernière en la matière.

La loi réserve au Gouvernement le soin de fixer les prix maxima du charbon et de chercher le niveau de prix qui concilie les nécessités de l'industrie charbonnière avec les intérêts des consommateurs.

Il lui appartient de pratiquer une politique nationale des prix ayant pour effet de stabiliser, pour le plus grand profit de l'industrie charbonnière et de l'économie tout entière, le prix de la matière première de base.

Le Gouvernement est assisté dans cette tâche particulière par le Comité consultatif du prix du charbon, composé de deux représentants des entreprises charbonnières, deux représentants du personnel ouvrier et employé et cinq fonctionnaires. Le Comité ne comprend pas de représentants des consommateurs. C'est le rôle des délégués de l'Etat d'assurer le respect de l'intérêt général de l'économie dans la recherche du niveau des prix.

Les prix de vente au départ des charbonnages doivent tenir compte de la dispersion des prix de revient d'exploitation, des charges d'amortissement et d'une rémunération du capital. Le Comité consultatif aura à formuler dans cet esprit des directives pour l'établissement des barèmes d'achat du charbon aux charbonnages et des barèmes de vente aux consommateurs. Il sera amené à donner également son avis sur le prix des charbons importés et exportés, les conditions auxquelles s'effectuent

De Raad maakt richtsnoeren op, onder meer betreffende de wederuitrusting, de prijzen, de boekhouding van de bedrijven, de rationalisatie van de bedrijfseenheden, de versmeltingen en verkavelingen, het statuut van den mijnwerker. Op verzoek van de Regeering, kan hij elke studie ondernemen en alle gegevens verzamelen om haar voor te lichten over de definitieve structuurhervormingen welke noodig blijken om de steenkolenrijdommen onder de voordeeligste voorwaarden ter beschikking te stellen van het bedrijfsleven.

De wet strekt er toe zooveel mogelijk de noodig gebleken concentratie van de steenkolenbedrijven in de hand te werken. Met dit doel zal de Raad vergaderingen van overleg beleggen tusschen de bedrijven waarvan hij de versmelting aanbeveelt. De versmeltingen zijn vrijgesteld van alle rechten, taxes en belastingen. Bovendien worden al de versmeltingen, opslorpingen of verkavelingen van steenkolenmijnen ter goedkeuring voorgelegd aan den Raad.

De toepassing van eenvormige regels van boekhouding voor al de steenkolenmijnen beantwoordt aan een behoefte aan klaarheid. Dit is de hoofdvoorwaarde om de bedrijfsuitkomsten te kunnen vergelijken en beoordeelen.

De Regeering wijst op het uitzonderlijk belang van het sociaal vraagstuk in de steenkolenrijverheid. De afkeer van de Belgische arbeiders voor de mijn is een bedenkelijk verschijnsel. Dit moet worden verholpen door de arbeidsvoorwaarden in de mijn te verbeteren, door aan het mijnwerkersvak den voorrang te geven dien het vroeger bezat. De Raad zal aan de Gemengde Nationale Mijncommissie alle gegevens verstrekken welke deze op dit stuk kunnen voorlichten.

De wet laat aan de Regeering de zorg over de maxima-prijzen van de steenkolen vast te stellen en na te gaan welk prijzenpeil de behoeften van de steenkolenrijverheid verzoent met de belangen van de verbruikers.

Het is haar taak een nationale prijzenpolitiek te voeren welke ten doel heeft, in het grootste voordeel van de steenkolenrijverheid en van gansch het bedrijfsleven, den prijs van de basisgrondstof te stabiliseeren.

De Regeering wordt in deze bijzondere taak bijgestaan door de Commissie van advies voor den steenkolenprijs, bestaande uit twee vertegenwoordigers van de steenkolenbedrijven, twee vertegenwoordigers van het arbeiders- en bediendenpersoneel en vijf ambtenaars. De Commissie telt geen vertegenwoordigers van de verbruikers. Het is de taak van de afgevaardigden van den Staat er voor te waken dat bij het onderzoek naar het prijzenpeil, het algemeen belang van het bedrijfsleven in acht wordt genomen.

De verkoopprijzen bij het vertrek uit de mijnen moeten rekening houden met de verscheidenheid van de kostende prijzen van de ontginning, met de afschrijvingslasten en met een vergelding van het kapitaal. De Commissie van advies zal in dit verband richtsnoeren moeten aangeven voor het opmaken van de aankooptabellen van de steenkolen in de mijnen en de verkooptabellen voor de verbruikers. Zij zal eveneens haar advies moeten uitbrengen over de prijzen van de ingevoerde en de uitgevoerde steenkolen,

les importations et les exportations étant subordonnées à l'accord du Gouvernement. Au surplus, il procèdera à une étude des conditions dans lesquelles s'opère la distribution du charbon dans le pays et soumettra ses conclusions au Gouvernement.

Le Conseil National des Charbonnages et le Comité consultatif du prix du charbon sont essentiellement des organismes chargés d'investiguer le problème charbonnier et de formuler des propositions en matière d'organisation et de prix. Ils sont les conseils du Gouvernement pour la politique charbonnière.

L'Institut National de l'Industrie Charbonnière, troisième organisme créé par la loi, présente un caractère différent. C'est un organe d'étude scientifique et technique; il doit être un élément de progrès dans l'évolution de l'industrie houillère. Il répond à la préoccupation générale de mettre à la disposition de l'industrie tout entière le bénéfice des résultats obtenus par des entreprises ou des centres de recherches spécialisés.

Organisme permanent, créé sous la forme d'établissement public, il a pour objet de coordonner les recherches techniques, économiques, sociales ou professionnelles relevant de l'industrie charbonnière et, particulièrement, de promouvoir et subsidier toutes recherches scientifiques et techniques susceptibles notamment d'améliorer la production, le rendement du travail, l'hygiène et la sécurité.

Il lui appartiendra de centraliser et d'orienter toutes les recherches, d'entreprendre ou de susciter l'étude de nouveaux problèmes, de créer, s'il est nécessaire, de nouveaux instruments de recherche et d'étude, de tenir à jour une documentation précise et complète sur tous les aspects de l'exploitation des mines. Il s'intéressera également aux questions économiques, à l'étude des marchés, aux diverses utilisations de la houille, notamment pour la production d'énergie et des produits de distillation, aux conséquences résultant de l'emploi d'autres combustibles ou de la découverte de nouvelles sources d'énergie, au problème de la main-d'œuvre et de la formation professionnelle. Il s'occupera de la question des économies de combustible.

L'Institut est administré par un Conseil d'administration où figurent des représentants des entreprises charbonnières et du personnel, des membres de l'Administration des Mines et des personnalités particulièrement compétentes en matière économique et sociale et dans la science de l'exploitation des mines, désignées par le Ministre du Rééquipement National et par l'Institut pour l'Encouragement de la Recherche Scientifique dans l'Industrie et l'Agriculture.

Ses ressources proviennent d'une part d'un subside de l'Etat, d'autre part d'une redevance à la tonne nette produite versée par les charbonnages.

Il est soumis à la tutelle générale de l'Etat.

daar de voorwaarden waaronder de invoer en de uitvoer geschieden, afhangen van de toestemming van de Regeering. Daarenboven zal zij de studie aanvangen van de voorwaarden waaronder de verdeling van de steenkolen in het land geschiedt en deze besluiten voorleggen aan de Regeering.

De Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen en de Commissie van advies voor de steenkolenprijzen zijn overwegend organismen belast met de studie van het steenkolenvraagstuk en het opmaken van voorstellen in zake inrichting en prijzen. Zij zijn de raadgevers van de Regeering voor de steenkolenpolitiek.

Het Nationaal Instituut voor de steenkolennijverheid, derde organisme door de wet opgericht, heeft een ander karakter. Het is een orgaan voor wetenschappelijke en technische studie. Het moet een element van vooruitgang zijn in de ontwikkeling van de steenkolennijverheid. Het beantwoordt aan het algemeen opzet de uitkomst van de resultaten, bekomen door bedrijven of gespecialiseerde centra van onderzoek, ter beschikking te stellen van gansch de nijverheid.

Als bestendig organisme, opgericht als een publiekrechtelijke instelling, heeft het ten doel de technische, economische, sociale of professionele opsporingen samen te ordenen, welke afhangen van de steenkolennijverheid en, in het bijzonder, elk wetenschappelijk en technisch onderzoek te bevorderen en te steunen dat bijdragen kan tot de verbetering van de voortbrengst, het arbeidsrendement, de hygiène en de veiligheid.

Het zal alle opsporingen centraliseeren en oriënteren, de studie van nieuwe vraagstukken aanvangen of uitlokken, nieuwe werktuigen van onderzoek en studie scheppen, indien noodig, nauwkeurige en volledige gegevens bijhouden over al de uitzichten van den mijnbouw. Het zal eveneens belang stellen in economische vraagstukken, in de bestudeering van de afzetgebieden, in de verschillende wijzen van benutting van de steenkolen, vooral voor de productie van drijfkracht en de distilleerproducten, in de gevolgen voortvloeiend uit het gebruik van andere brandstoffen of de ontdekking van nieuwe bronnen van drijfkracht, in het vraagstuk van de arbeidskrachten en van de beroepsvorming. Het zal zich bezig houden met de kwestie van de besparing van brandstoffen.

Het Instituut wordt beheerd door een Raad van beheer waarin vertegenwoordigers zitting hebben van de steenkolenbedrijven en van het personeel, leden van het Mijnbestuur en bijzonder bevoegde personen op economisch en sociaal gebied en in zake de wetenschap van den mijnbouw, aangewezen door den Minister van 's Lands Wederuitrusting en door het Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw.

Zijn geldmiddelen vindt het eenzijdig in een toelage van den Staat, anderzijds, in een bijslag per geproduceerde netto-ton gestort door de steenkolenmijnen.

Het is onderworpen aan de algemeene voogdij van den Staat.

Son siège est établi à Liège, berceau de l'industrie houillère dans notre pays.

Zijn zetel is gevestigd te Luik, bakermat van het steenkolenbedrijf in ons land.

PROJET DE LOI

CHARLES,

Prince de Belgique, Régent du Royaume,

A tous, présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition du Ministre du Rééquipement National, et de l'avis des Ministres qui en ont délibéré en Conseil;

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le Ministre du Rééquipement National est chargé de déposer en Notre nom le projet de loi dont la teneur suit :

TITRE PREMIER.

Du Conseil National des Charbonnages.

ARTICLE PREMIER.

Il est créé un Conseil National des Charbonnages composé de 15 membres répartis comme suit :

Cinq membres proposés par les organisations les plus représentatives de la direction des entreprises charbonnières, à raison d'un membre par bassin,

Cinq membres proposés par les organisations les plus représentatives du personnel ouvrier et employé des charbonnages, à raison d'un membre par bassin,

Ces membres sont nommés par le Roi, sur présentation d'une liste double.

Le Directeur Général des Mines,

Un délégué du Cabinet du Charbon,

Un délégué du Ministre ayant les Affaires Economiques dans ses attributions,

Un délégué du Ministre ayant le Travail et la Prévoyance Sociale dans ses attributions.

WETSONTWERP

KAREL,

Prins van België, Regent van het Koninkrijk.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Op de voordracht van den Minister van 's Lands Wederuitrusting en op advies van de Ministers die in den Raad er over hebben beraadslaagd,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

De Minister van 's Lands Wederuitrusting is gelast in Onzen Naam, het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt :

EERSTE TITEL.

Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen.

EERSTE ARTIKEL.

Er wordt een Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen opgericht bestaande uit 15 leden verdeeld als volgt :

Vijf leden voorgedragen door de meest vooraanstaande organisaties van de leiding der steenkolenbedrijven, naar rato van een lid per bekken,

Vijf leden voorgedragen door de meest vooraanstaande organisaties van het arbeiders- en bediendenpersoneel, der mijnen, naar rato van een lid per bekken,

Deze leden worden benoemd door den Koning, op de voordracht van een dubbele lijst.

De Directeur-generaal van het Mijnwezen,

Een afgevaardigde van het Kabinet van Steenkoolwezen,

Een afgevaardigde van den Minister die de Economische Zaken in zijn bevoegdheid heeft,

Een afgevaardigde van den Minister die den Arbeid en de Sociale voorzorg in zijn bevoegdheid heeft,

Un délégué du Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions.

Le siège du Conseil est établi à Bruxelles.

ART. 2.

Le Directeur général des Mines préside le Conseil.

Le délégué du Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions assume le Secrétariat.

ART. 3.

Le Conseil peut faire appel au concours d'experts. Ceux-ci n'ont pas voix délibérative.

ART. 4.

Le Conseil National des Charbonnages a pour mission :

1° De contrôler l'activité des charbonnages et d'informer le Gouvernement de toutes situations qui, par leur maintien ou leur développement, nuiraient à l'intérêt général.

2° De préparer, après avoir entendu le Comité consultatif des prix du charbon prévu à l'article 6, les règles uniformes selon lesquelles les charbonnages devront tenir leur comptabilité et présenter leurs bilans et leurs comptes de profits et pertes.

3° De poursuivre une enquête approfondie sur les besoins de rééquipement les plus urgents et de formuler des directives en cette matière.

4° De fournir à la Commission Nationale Mixte des Mines toutes informations relatives à l'amélioration du statut et des conditions de travail des mineurs.

5° De suggérer toutes mesures susceptibles de réduire la consommation propre de combustible des charbonnages.

6° De procéder à un examen approfondi de la répartition géographique des concessions minières, de l'état des travaux de fond et de l'équipement de chacun des exploitants; de faire rapport, à la suite de cet examen, sur tous remembrements et fusions de charbonnages qu'il reconnaîtra nécessaires pour augmenter le volume de la production ou pour en diminuer le coût; de formuler des directives sur les conditions susceptibles de favoriser les dits remembrements et fusions; de provoquer des réunions de conciliation entre les représentants des entreprises dont il recommande la fusion.

7° De dégager les effets exercés par le niveau des prix sur le volume de la production et sur les conditions d'exploitation et de formuler tous avis pour éviter que ces effets n'exercent une action défavorable sur l'économie charbonnière.

Een afgevaardigde van den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft.

De zetel van den Raad is gevestigd te Brussel.

ART. 2.

De Raad wordt voorgezeten door den Directeur-generaal van het Mijnwezen.

De afgevaardigde van den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft, neemt het secretariaat waar.

ART. 3.

De Raad mag beroep doen op de medewerking van deskundigen. Dezen zijn niet stemgerechtigd.

ART. 4.

De Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen heeft tot taak :

1° De bedrijvigheid van de steenkolenmijnen te controleren en de Regeering op de hoogte te brengen van alle toestanden die, indien ze mochten voortduren of zich ontwikkelen, het algemeen belang zouden schaden.

2° De Commissie van advies voor de steenkolenprijzen voorzien bij artikel 6 gehoord, de eenvormige regels voor te bereiden volgens welke de steenkolenmijnen hun boekhouding moeten voeren en hun balansen en hun winst- en verliesrekeningen moeten opmaken.

3° Een grondig onderzoek in te stellen naar de meest dringende behoeften met het oog op de wederuitrusting en richtsnoeren op dit stuk op te maken.

4° Aan de Gemengde Nationale Mijncommissie alle inlichtingen te verstrekken met het oog op de verbetering van het statuut en de arbeidsvoorwaarden van de mijnwerkers.

5° Alle maatregelen voor te stellen die kunnen bijdragen tot de vermindering van het eigen brandstofverbruik van de steenkolenmijnen.

6° Een grondig onderzoek in te stellen naar de geografische verdeeling van de mijnvergunningen, den stand van de ondergrondse werken en de uitrusting van elk bedrijf; na dit onderzoek, verslag uit te brengen over elke versmelting of verkaveling van steenkolenmijnen welke hij noodig mocht achten om het volume van de productie te verhoogen of de kosten er van te verlagen; richtsnoeren op te maken over de voorwaarden waaronder deze versmeltingen en verkavelingen in de hand kunnen worden gewerkt; vergaderingen tot overleg te beleggen tusschen de vertegenwoordigers van de bedrijven waarvan hij de versmelting aanbeveelt.

7° De uitwerking na te gaan van het prijzenpeil op het volume van de voortbrengst en op de bedrijfsvoorwaarden en elk advies uit te brengen waardoor wordt voorkomen dat deze uitwerking een ongunstigen terugslag heeft op de steenkolenrijverheid.

8° De préparer la création de l'Institut National de l'Industrie charbonnière prévu à l'article 14.

ART. 5.

Le Conseil National des Charbonnages dispose des pouvoirs d'investigation les plus étendus en vue et dans les limites de l'accomplissement de sa mission.

Il peut notamment consulter tous documents et entendre toutes personnes en vue de l'exécution de sa mission. Le Conseil peut subdéléguer tout ou partie de ses pouvoirs à certains de ses membres ou à des personnes désignées par lui, agissant isolément ou en collège.

Lorsqu'elles sont dûment mandatées à cet effet, ces personnes peuvent entrer dans tous les immeubles ou installations du fond et de la surface, et consulter toutes écritures quelconques sans les déplacer. Elles sont assermentées et tenues au secret professionnel. L'article 458 du Code pénal leur est applicable, sans préjudice des sanctions disciplinaires éventuelles.

TITRE II.

Du Comité consultatif du prix du charbon.

ART. 6.

Il est créé un Comité consultatif du prix du charbon composé de neuf membres répartis comme suit :

Deux membres proposés par les organisations les plus représentatives de la direction des entreprises charbonnières,

Deux membres proposés par les organisations les plus représentatives du personnel ouvrier et employé des charbonnages.

Ces membres sont nommés par le Roi, sur présentation d'une liste double.

Un délégué du Cabinet du Charbon,

Un délégué du Ministre ayant les Affaires Economiques dans ses attributions,

Un délégué du Ministre ayant les Finances dans ses attributions,

Un délégué du Ministre ayant le Travail et la Prévoyance Sociale dans ses attributions,

Un délégué du Ministre ayant le Rééquipement national dans ses attributions,

Le siège du Comité est établi à Bruxelles.

ART. 7.

Le délégué du Ministre ayant les Affaires Economiques dans ses attributions préside le Comité. Le secrétariat est

8° De oprichting voor te bereiden van het Nationaal Instituut voor de Steenkolenmijnverheid, voorzien in artikel 14.

ART. 5.

De Nationale Raad voor de Steenkolenmijnen beschikt over de meest uitgebreide opsporingsbevoegdheid met het oog op en binnen de perken van de vervulling van zijn taak.

Hij mag, onder meer, alle bescheiden raadplegen en alle personen hooren met het oog op de uitvoering van zijn taak. De Raad mag zijn bevoegdheid, geheel of ten deele, overdragen aan sommige van zijn leden of aan door hem aangewezen personen, die afzonderlijk of in college optreden.

Wanneer daartoe behoorlijk bevoegd verklaard, kunnen deze personen alle gebouwen of inrichtingen onder of boven den grond betreden en alle welkdanige schrifturen raadplegen zonder ze te verplaatsen. Zij worden beëdigd en zijn gebonden door het beroepsgeheim. Artikel 458 van het Wetboek van Strafrecht is op hen toepasselijk, onverminderd eventueele tuchtstraffen.

TITEL II.

De Commissie van advies voor de steenkolenprijzen.

ART. 6.

Er wordt een Commissie van advies voor de steenkolenprijzen opgericht bestaande uit negen leden verdeeld als volgt :

Twee leden voorgedragen door de meest vooraanstaande organisaties van de leiding van de steenkolenbedrijven,

Twee leden voorgedragen door de meest vooraanstaande organisaties van het arbeiders- en bediendenpersoneel der mijnen.

Deze leden worden benoemd door den Koning op de voordracht van een dubbele lijst.

Een afgevaardigde van het Kabinet van Steenkoolwezen,

Een afgevaardigde van den Minister die de Economische Zaken in zijn bevoegdheid heeft,

Een afgevaardigde van den Minister die de Financiën in zijn bevoegdheid heeft,

Een afgevaardigde van den Minister die den Arbeid en de Sociale Voorzorg in zijn bevoegdheid heeft,

Een afgevaardigde van den Minister die 's Lands We-deruitrusting in zijn bevoegdheid heeft.

De zetel van de Commissie is gevestigd te Brussel.

ART. 7.

De afgevaardigde van den Minister die de Economische Zaken in zijn bevoegdheid heeft, zit de Commissie voor.

assuré par le délégué du Ministre ayant le Rééquipement national dans ses attributions.

ART. 8.

Le Comité peut faire appel au concours d'experts. Ceux-ci n'ont pas voix délibérative.

ART. 9.

Le Comité a pour mission :

1° De relever et de contrôler les prix de revient des charbonnages, d'en analyser les facteurs et d'en suivre l'évolution.

2° De formuler des directives sur l'établissement des prix de revient.

3° De procéder à toutes études préalables à la fixation des barèmes de vente du charbon.

4° D'étudier les règles uniformes selon lesquelles les charbonnages et les organismes d'achat et de vente prévus à l'article 11 devront tenir leur comptabilité et présenter leurs bilans et leurs comptes de profits et pertes.

5° De donner tous avis et indications permettant aux Ministres ayant les Affaires Economiques et le Rééquipement National dans leurs attributions de fixer les barèmes de prix du charbon.

6° De faire enquête sur les conditions dans lesquelles s'opère la distribution du charbon dans le pays et de soumettre ses conclusions aux Ministres ayant les Affaires Economiques et le Rééquipement National dans leurs attributions.

ART. 10.

Le Conseil National des Charbonnages et le Comité consultatif du prix du charbon peuvent, sur avis conforme du Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions, chacun en ce qui le concerne, établir un secrétariat permanent pour les besoins de leur fonctionnement.

Un règlement d'ordre intérieur, qui devra être approuvé par le Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions, fixera les règles de fonctionnement du Conseil National des Charbonnages et du Comité consultatif du prix de charbon, les conditions de leurs délibérations, le mode de rémunération des experts et des personnes chargées de mission par ces organismes, ainsi que le montant des indemnités pour frais de déplacement dans l'exercice de leurs fonctions.

Les frais de fonctionnement seront mis à charge du budget du Ministère du Rééquipement National.

Het secretariaat wordt waargenomen door den afgevaardigde van den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft.

ART. 8.

De Commissie mag beroep doen op de medewerking van deskundigen. Dezen zijn niet stemgerechtigd.

ART. 9.

De Commissie heeft tot taak :

1° De kostende prijzen van de steenkolenmijnen op te nemen en te controleeren, de factoren er van te ontleden, en de ontwikkeling er van na te gaan.

2° Richtsnoeren te geven voor het opmaken van de verkoopprijzen van de steenkolenmijnen in verband met de kostende prijzen.

3° Elke voorafgaande studie te ondernemen voor de vaststelling van de verkooptabellen van de steenkolen.

4° De eenvormige regels te bestudeeren volgens welke de steenkolenmijnen en de aankoop- en verkooporganismen, voorzien bij artikel 11, hun boekhouding moeten voeren en hun balansen en winst- en verliesrekeningen moeten opmaken.

5° Alle adviezen en aanwijzingen te geven aan de hand waarvan de Ministers die de Economische Zaken en 's Lands Wederuitrusting in hun bevoegdheid hebben de prijstabellen van de steenkolen kunnen vaststellen.

6° Na te gaan in welke voorwaarden de verdeling van de steenkolen in het land geschiedt en zijne besluiten voor te leggen aan de Ministers die de Economische Zaken en 's Lands Wederuitrusting in hun bevoegdheid hebben.

ART. 10.

De Nationale Raad voor de steenkolenmijnen en de Commissie voor advies van den steenkolenprijs kunnen, op eensluidend advies van den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft, elk wat hem betreft, een bestendig secretariaat inrichten voor de behoeften van hun werking.

Een huishoudelijk reglement dat zal moeten worden goedgekeurd door den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft, stelt de regelen vast van de werking van den Nationalen Raad voor de steenkolenmijnen en van de Commissie van advies van den steenkolenprijs, de voorwaarden waaronder zij beraadslagen, de wijze van vergelding van de deskundigen en van de door die organismen met een opdracht belaste personen, alsmede het bedrag van de vergoedingen wegens reiskosten bij de uitoefening van hun ambt.

De werkingskosten vallen ten laste van de begrooting van het Ministerie van 's Lands Wederuitrusting.

TITRE III.

Dispositions générales.

ART. 11.

Les Ministres ayant les Affaires Economiques et le Rééquipement National dans leurs attributions fixent, après avoir entendu le Comité consultatif du prix du charbon, les barèmes de prix maxima du charbon.

Les importations et les exportations, ainsi que les conditions auxquelles s'effectuent ces opérations, sont subordonnées à l'accord du Conseil des Ministres.

Les Ministres des Affaires Economiques et du Rééquipement National peuvent prescrire que les opérations d'achat et de vente, d'importation et d'exportation, se feroient par l'intermédiaire d'un ou de plusieurs organismes centraux ou de tels organismes existants spécialement agréés à cet effet.

ART. 12.

Tous remembrements, fusions ou absorptions totales ou partielles de charbonnages sont soumis à l'approbation préalable du Conseil National des Charbonnages; ces opérations sont exemptes de tous droits, taxes, impôts généralement quelconques.

ART. 13.

Les règles de comptabilité pour les charbonnages et les organes prévus à l'article 11 qui auront été préparées par le Comité National des Charbonnages et approuvées par le Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions seront imposées par arrêté royal.

TITRE IV.

De l'Institut National de l'Industrie charbonnière.

ART. 14.

Il est créé, sous la surveillance du Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions, un établissement public doté de la personnalité civile dénommé Institut National de l'Industrie charbonnière.

Son siège est établi à Liège.

ART. 15.

L'Institut est administré par un Conseil d'Administration composé d'un président et de dix-huit membres répartis comme suit :

TITEL III.

Algemeene bepalingen.

ART. 11.

De Ministers die de Economische Zaken en 's Lands Wederuitrusting in hun bevoegdheid hebben stellen, de Commissie van advies van den Steenkolenprijs gehoord, de tarieven vast van de maximaprijzen van de steenkolen.

De invoer en de uitvoer alsmede de voorwaarden waaronder deze verrichtingen geschieden, zijn afhankelijk van de instemming van den Ministerraad.

De Ministers van Economische Zaken en van 's Lands Wederuitrusting kunnen bevelen, dat de aankoop en verkoop, de invoer- en de uitvoerverrichtingen geschieden door bemiddeling van een of verscheidene centrale organismen of van zulke bestaande organismen, daartoe bijzonder erkend.

ART. 12.

Elke versmelting, verkaveling of totale of gedeeltelijke opslorping van steenkolenmijnen is onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring van den Nationaal Raad voor de Steenkolenmijnen; deze verrichtingen zijn vrijgesteld van welkdanige rechten, taxes, belastingen.

ART. 13.

De boekhoudingregels voor de steenkolenmijnen en de organen voorzien bij artikel 11, die werden voorbereid door het Nationaal Comité van de Steenkolenmijnen en goedgekeurd door den Minister die 's Lands wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft, worden opgelegd bij Koninklijk besluit.

TITEL IV.

Het Nationaal Instituut voor de Steenkolen-nijverheid.

ART. 14.

Onder het toezicht van den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft, wordt een openbare instelling opgericht begiftigd met rechtspersoonlijkheid, genaamd « Nationaal Instituut voor de Steenkolen-nijverheid ».

Zijn zetel is gevestigd te Luik.

ART. 15.

Het instituut wordt beheerd door een raad van Beheer bestaande uit een voorzitter en uit 18 leden verdeeld als volgt :

cinq membres désignés par les organisations les plus représentatives de la direction des entreprises charbonnières,

deux membres désignés par les organisations les plus représentatives du personnel ouvrier et employé des charbonnages,

cinq membres désignés par le Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions parmi les personnalités particulièrement compétentes en matière économique et sociale et dans la science de l'exploitation des mines,

trois membres appartenant à l'Administration des Mines,

trois membres désignés par l'Institut pour l'Encouragement des Recherches Scientifiques dans l'Industrie et l'Agriculture.

Le Président est nommé par le Roi sur proposition du Conseil d'Administration.

Les membres sont nommés par le Roi.

Le Conseil d'Administration a, dans les limites de la présente loi, les pouvoirs les plus étendus d'administration et de disposition pour la réalisation de l'objet de l'Institut.

ART. 16.

L'Institut National de l'Industrie charbonnière a pour objet :

1° de coordonner et de provoquer l'étude, du point de vue scientifique, de tous problèmes d'ordre technique, économique, social ou professionnel relevant de l'industrie charbonnière;

2° de réunir et de tenir à jour une documentation précise sur les utilisations de la houille, notamment pour la production de l'énergie et des produits de distillation, ainsi que sur les conséquences résultant de l'emploi d'autres combustibles ou de la découverte de nouvelles sources d'énergie;

3° de promouvoir et de subsidier toutes recherches scientifiques, techniques et technologiques relatives à l'exploitation des mines et susceptibles notamment d'améliorer la production charbonnière, le rendement du travail, l'hygiène et la sécurité.

ART. 17.

Les ressources de l'Institut National de l'Industrie charbonnière sont assurées

— d'une part, par un subside annuel de l'Etat, inscrit au budget du Ministère du Rééquipement National,

— d'autre part, par une redevance à la tonne nette produite dont le montant est fixé chaque année par le Roi.

ART. 18.

La vérification des comptes est assurée par un collège de commissaires composé de quatre membres dont deux désignés par les organisations les plus représentatives de la direction des entreprises charbonnières, et deux désignés

vijf leden aangewezen door de meest vooraanstaande organisaties van de leiding der mijnbedrijven,

twee leden aangewezen door de meest vooraanstaande organisaties van het arbeiders- en bediendenpersoneel der mijnen,

vijf leden aangewezen door den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft, onder de bijzonder bevoegde personen op economisch en sociaal gebied en op dit van de wetenschap van den mijnbouw,

drie leden behorende tot het Mijnbestuur,

drie leden aangewezen door het Instituut tot Aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw.

De Voorzitter wordt benoemd door den Koning, op de voordracht van den Raad van Beheer.

De leden worden benoemd door den Koning.

De Raad van Beheer heeft, binnen de perken van deze wet, de meest uitgebreide machten van beheer en beschikking met het oog op de doorvoering van het doel van het Instituut.

ART. 16.

Het Nationaal Instituut voor de Steenkolen nijverheid heeft ten doel :

1° de studie, in wetenschappelijk opzicht, samen te ordenen en te bevorderen van alle technische, economische, sociale of professionele vraagstukken die de steenkolen nijverheid aanbelangen;

2° nauwkeurige gegevens in te zamelen en bij te houden over het gebruik van de steenkolen inzonderheid voor de voortbrengst van drijfkracht en distilleerprodukten, alsmede over de gevolgen voortvloeiend uit het gebruik van andere brandstoffen of uit de ontdekking van nieuwe bronnen van drijfkracht;

3° alle wetenschappelijke, technische en technologische opsporingen betreffende den mijnbouw die onder meer kunnen bijdragen tot verbetering van de steenkolenproductie, het arbeidsrendement, de hygiëne, en de veiligheid in de hand te werken en te steunen.

ART. 17.

De geldmiddelen van het Nationaal Instituut voor de steenkolen nijverheid worden verzekerd

— eenerzijds, door een jaarlijksche toelage van den Staat, uitgetrokken op de begroting van het Ministerie van 's Lands Wederuitrusting,

— anderzijds, door een bijslag per geproduceerde netto-ton, waarvan het bedrag elk jaar wordt vastgesteld door den Koning.

ART. 18.

Het nazicht van de rekeningen wordt verzekerd door een college van commissarissen bestaande uit vier leden waarvan twee aangewezen door de meest vooraanstaande organisaties van de leiding der steenkolenbedrijven en twee,

respectivement par les Ministres ayant les Finances et le Rééquipement National dans leurs attributions.

Les membres sont nommés par le Roi.

ART. 19.

La gestion courante de l'Institut est assurée par un directeur nommé par le Roi sur présentation du Conseil d'Administration.

Le Directeur remplit les fonctions de rapporteur auprès du Conseil d'Administration, avec voix consultative. Il est chargé d'exécuter les décisions du Conseil.

ART. 20.

La surveillance de l'activité de l'Institut est exercée par un Commissaire du Gouvernement nommé par le Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions. Les pouvoirs du Commissaire du Gouvernement et les modalités suivant lesquels ils sont exercés, seront précisés par arrêté royal.

ART. 21.

Le budget, le bilan, le compte de résultats et le rapport d'activité sont soumis annuellement au Ministre ayant le Rééquipement National dans ses attributions.

ART. 22.

L'Institut est en tous points assimilé à l'Etat pour l'application des lois d'impôts.

ART. 23.

Les modalités de fonctionnement de l'Institut seront établies par arrêté royal.

ART. 24.

Les Ministres ayant les Affaires Economiques et le Rééquipement National dans leurs attributions sont, chacun en ce qui le concerne, chargés de l'exécution de la présente loi.

Bruxelles, le 27 janvier 1947.

Le Premier Ministre,

respectievelijk, aangewezen door de Ministers die de Financiën en 's Lands Wederuitrusting in hun bevoegdheid hebben.

De leden worden benoemd door den Koning.

ART. 19.

Het loopend beheer van het Instituut wordt verzekerd door een directeur, benoemd door den Koning, op de voordracht van den Raad van Beheer.

De Directeur neemt het ambt waar van verslaggever bij den Raad van Beheer met raadgevende stem. Hij is belast met de uitvoering van de beslissingen van den Raad.

ART. 20.

Het toezicht op de bedrijvigheid van het Instituut wordt uitgeoefend door een Regeeringscommissaris benoemd door den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft. De machten van den Regeeringscommissaris en de wijze waarop zij worden uitgeoefend, worden omschreven bij Koninklijk besluit.

ART. 21.

De begroting, de balans, de uitkomstenrekening en het verslag over de bedrijvigheid worden jaarlijks voorgelegd aan den Minister die 's Lands Wederuitrusting in zijn bevoegdheid heeft.

ART. 22.

Het Instituut wordt, in alle opzichten, gelijkgesteld met den Staat, wat de toepassing van de belastingwetten betreft.

ART. 23.

De wijze van werking van het Instituut wordt vastgesteld bij Koninklijk besluit.

ART. 24.

De Ministers die de Economische Zaken en 's Lands Wederuitrusting in hun bevoegdheid hebben zijn, elk wat hem betreft, belast met de uitvoering van deze wet.

Brussel, 27 Januari 1947.

De Eerste-Minister,

C. HUYSMANS.

*Le Ministre des Affaires Etrangères
et du Commerce Extérieur,*

*De Minister van Buitenlandsche Zaken,
en Buitenlandschen Handel,*

P.-H. SPAAK.

Le Ministre de la Justice, | *De Minister van Justitie,*

A. LILAR.

Le Ministre de l'Intérieur, | *De Minister van Binnenlandsche Zaken,*

A. BUISSET.

Le Ministre de la Santé publique et de la Famille, | *De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin,*

A. MARTEAUX.

Le Ministre de l'Instruction publique, | *De Minister van Openbaar Onderwijs,*

H. VOS.

Le Ministre des Finances, | *De Minister van Financiën,*

J. VAUTHIER.

Le Ministre de l'Agriculture, | *De Minister van Landbouw,*

R. LEFEBVRE.

Le Ministre des Travaux publics, | *De Minister van Openbare Werken,*

J. BORREMANS.

Le Ministre des Affaires Economiques, | *De Minister van Economische Zaken,*

H. LIEBAERT.

Le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale, | *De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg,*

L.-E. TROCLET.

Le Ministre des Communications, | *De Minister van Verkeerswezen,*

E. RONGVAUX.

Le Ministre de la Défense Nationale, | *De Minister van Landsverdediging,*

DE FRAITEUR.

Le Ministre des Colonies, | *De Minister van Koloniën,*

R. GODDING.

Le Ministre du Ravitaillement, | *De Minister van Ravitailleering,*

E. LALMAND.

Le Ministre des Importations, | *De Minister van Invoer,*

P. KRONACKER.

Le Ministre du Budget, | *De Minister van Begroeting,*

J. MERLOT.

Le Ministre du Rééquipement National, | *De Minister van 's Lands Wederuitrusting,*

DE GROOTE.

Le Ministre de la Reconstruction, | *De Minister van Wederopbouw,*

J. TERFVE.
